

Ezechiël 1 : Troonwagen visioen

Het boek Ezechiël is een boek dat door veel christenen niet of nauwelijks gelezen wordt.

Willen we onze grote God en Vader echt goed leren kennen, dan is het nodig om alle boeken in de bijbel te onderzoeken, omdat God Zich in elk boek weer op een eigen speciale manier openbaart.

In het boek Ezechiël komen interessante onderwerpen aan de orde zoals:

Ez. 1 Het troonwagen visioen

Ez. 28 Beschrijving van de val van satan

Ez. 36 wedergeboorte door water en Geest

Ez. 37 De herrijzenis van Israël; dorre doodsbeenderen in een dal komen tot leven.

Ez. 38/39 Overwinning over Gog/Magog.

Ez. 47 De tempelbeek

Ezechiël - zijn naam betekent: God maakt sterk.

Hoofdstuk 1 geeft ons een beeld van de indrukwekkendheid van de troon van God. We lezen vanaf vers 1:

1. In het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde der maand, toen ik te midden der ballingen aan de rivier de Kebar was, werd de hemel geopend en zag ik gezichten van Godswege.

Het gaat hier over het 30^e jaar van de profeet. De leeftijd dat hij tot profeet geroepen werd. Denk aan Jezus' bediening in het openbaar. Kebar: een groot kanaal dat de kromming van de Eufraat inkort.

De hemel werd geopend! Dit gebeurde ook bij de doop van Jezus en bij Stefanus kort voor zijn steniging.

2 Op de vijfde der maand (het was het vijfde jaar der ballingschap van koning Jojakin).

3. *Kwam het woord des Heren tot de priester Ezechiël, de zoon van Buzi, in het land der Chaldeeën (=Babylonië) aan de rivier de Kebar; de hand des Heren was daar op hem.*

4 *En ik zag en zie, een stormwind kwam uit het noorden (de plaats van de troon van God vermoedelijk; soms staat er: de heerlijkheid des Heren kwam uit het Noorden,*

een zware wolk met flikkerend vuur en omgeven door een glans; daarbinnen, midden in het vuur was wat er uitzag als blinkend metaal (daar binnen zag hij iets als blinkend metaal).

5 *En in het midden daarvan was wat geleek op vier wezens; en dit was hun voorkomen: zij hadden de gedaante van een mens ...*

4 wezens – serafs –ook wel cherubs genoemd in 10:1. Dit zijn machtige engelen, troonbewakers.

6 *Ieder had vier aangezichten (het hoofd had naar alle vier de zijden een aangezicht) en ieder van hen vier vleugels.*

7 *Wat hun benen aangaat, deze waren recht*

Benen zonder kniegewrichten en uit vers 9 blijkt dat de bouw van hun benen en voeten hen in staat stelde, steeds recht vooruit te gaan zonder zich om te keren;

en hun voetzolen waren als die van een kalf en fonkelden als gepolijst koper (

zij weerspiegelden de heerlijkheid des Heren).

8 *Onder hun vleugels waren mensenhanden aan hun vier zijden.*

(zij hadden dus ook elk vier handen, beneden één der vleugels geplaatst. Deze handen zijn een symbool van hun dienende activiteit.

8 *En wat de aangezichten en de vleugels van die vier betreft, 9*

Hun vleugels waren met elkander verbonden. Zij keerden zich niet om als zij gingen; zij gingen ieder recht voor zich uit.

Blijkens vers 11 diende één paar vleugels voor de bedekking van het lichaam; de beide andere waren zó naar boven uitgespreid, dat de rechtervleugel van de ene cherub de linkervleugel van de andere raakte en dat zij op deze wijze een vierkant vormen waarop de troon des Heren rust.

10 En wat hun aangezichten betreft, die geleken bij alle vier ter rechterzijde op dat van een mens en dat van een leeuw; bij alle vier ter linkerzijde op dat van een rund; ook hadden alle vier het aangezicht van een arend.

Met hun vier aangezichten vertegenwoordigen de vier wezens de gehele wereld der schepselen.

Op de voorgrond treedt de mens met verstand en zijn wil; dan de om zijn moed beroemde leeuw;

vervolgens de in kracht uitblinkende stier en tenslotte de zich in hoge vlucht verheffende adelaar. Als het ware een vertegenwoordiging van de schepping dicht bij de Schepper.

11 Hun vleugels waren naar boven uitgespreid; ieder had er twee die met elkander verbonden waren; en twee bedekten hun lichaam.

Dus de naar boven uitgespreide vleugels raken elkaar; het bedekken van hun lichaam met de vleugels doen ze uit eerbied voor de heiligheid van God.

In vers 23b staat dat de vleugels hun lichamen van voren en van achteren bedekken.

In Jesaja 6:1-3 lezen wij hier ook over:

1 In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Here zitten op een hoge en verheven troon en zijn zomen vulden de tempel.

2 Serafs stonden boven Hem; ieder had zes vleugels: met twee

bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij.

3 En de één riep de ander toe: Heilig, heilig, heilig is de Here der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol.

We gaan verder met Ez. 1:12

12 En zij gingen ieder recht voor zich uit; waarheen de geest wilde gaan, gingen zij; zij keerden zich niet om als zij gingen.

Deze serafs worden dus geleid door de geest van God, Die in die wezens is.

13 En wat de gedaante der wezens betreft, hun aanblik was als die van brandende vuurkolen, als van fakkels; zich bewegend tussen de wezens. En het vuur glansde en bliksemen schoten daaruit.

Het brandende vuur is als een brandende gloeiende vuurkolen haard; een van alle kanten opblaaierend fakkelvuur, waaruit

naar alle zijden bliksems uitschieten.

14 De wezens snelden heen en weer als bliksemschichten. De cherubs staan niet stil maar bewegen zich als heen en weer schietende bliksemstralen.

15 En ik zag naar de wezens en zie, op de grond naast de wezens, aan de voorzijde van alle vier, was een rad.

16 De aanblik en het maaksel van de raderen was als de schittering van een turkoois; zij hadden alle vier een zelfde vorm; hun aanblik en maaksel was, alsof er een rad was midden in een rad.

Het gelukt de profeet nog iets naders te ontdekken: de snelheid waarmee zij zich voortbewegen wordt verklaarbaar door een rad, dat hij bij een ieder van de wezens ziet.

De kleur is turkoois; een blauw en groenachtige vuurkleur. De profeet kreeg ook de indruk dat er een rad was midden in elk

rad, waarschijnlijk rechthoekig daarop.

17 Als zij gingen, konden zij naar alle vier zijden gaan; zij keerden zich niet om als zij gingen. Doordat er een rad was midden in een rad, hoefden ze zich niet om te keren maar konden ze altijd voorwaarts gaan.

18 Hun velgen waren hoog en ontzagwekkend; en bij alle vier waren deze velgen rondom vol ogen.

Als de raderen al hoog en ontzagwekkend zijn, moeten de cherubs, die zelf nog hoger zijn, ook ontzagwekkend hoog zijn.

Deze raderen zijn geen onbezielde werktuigen, maar maken deel uit van het door de Geest Gods bezielde geheel.

De ogen op de velgen zijn zinnebeelden van Gods alwetendheid en voorzienigheid. In openbaring 4:5/8 staat hierover:

5 En van de troon gingen bliksemstralen, stemmen en donderslagen uit; en zeven vurige fakkels brandden voor de troon; dit zijn de zeven Geesten Gods.

6 En voor de troon was als een glazen zee, kristal gelijk. En midden in de troon en rondom de troon waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren.

7 En het eerste dier was een leeuw gelijk, en het tweede dier een rund gelijk, en het derde dier had een gelaat als van een mens, en het vierde dier was een vliegende arend gelijk.

8 En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels en waren rondom en van binnen vol ogen en zij hadden dag noch nacht rust, zeggende:

Heilig, heilig, heilig is de Here God, de Almachtige, die was en die is en die komt.

We gaan verder met Ez.1:19

19 Als de wezens gingen, gingen de raderen naast hen; en als de wezens zich van de grond verhieven, verhieven zich ook de raderen.

Alles gaat gelijk op; het gaan en het zich verheffen.

20 Waarheen de geest wilde gaan, gingen zij; waarheen de geest wilde gaan; en de raderen verhieven zich tegelijk met hen; want de geest der wezens was ook in de raderen.

De geest die in de cherubs is, is ook in de raderen (de wielen).

21 Als genen gingen, gingen dezen; als genen stilstonden, stonden dezen stil; als genen zich van de grond verhieven, verhieven zich de raderen tegelijk met hen, want de geest der wezens was ook in de raderen.

Nogmaals: gaan, stilstaan en omhoog gaan.

22 Boven de hoofden der wezens was wat geleek op een

uitspansel als ontzagwekkend ijskristal, uitgespreid boven over hun hoofden.

De blik van de profeet gaat naar boven en hij ontwaart een uitspansel, boven de uitgestrekte vleugels van de cherubs.

23 En onder het uitspansel stonden hun vleugels recht naar elkander uitgestrekt; ieder had er twee, die van voren en van achteren zijn lichaam bedekten.

De vleugels vormen als het ware het draagvlak van het uitspansel.

24 Als zij gingen, hoorde ik het geruis hunner vleugels als het gebruis van vele wateren, als de stem des Almachtigen: een dreunend geluid als van een leger; als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

Als de cherubs stil staan, dan laten ze hun vleugels hangen, maar komen de cherubs in beweging, dan is het één groot en geweldig gedruis val van een waterval. Het lijkt op het geluid van een groot leger dat voorttrekt.

25 En een stem klonk van boven het uitspansel dat boven hun hoofden was; als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

Na dit gedruis beneden hoort de profeet boven het uitspansel een stem klinken.

26 Boven het uitspansel boven hun hoofden was wat er uitzag als lazursteen, dat de vorm had van een troon; en daarboven, op hetgeen een troon geleek, een gedaante, die er uitzag als een mens.

Hij ziet een troon, dat lijkt in kleur op lazursteen, prachtig blauw. En op de troon Iemand, die er uitzag als een mens.

27 En ik zag iets schitteren als metaal; vanaf wat op zijn lendenen leek naar boven als vuur omvat door een hulsel; en vanaf wat op zijn lendenen leek naar beneden, zag ik iets als vuur omgeven door een glans.
(zie Hebr. 12:28/29)

In voorzichtige bewoordingen zegt Ezechiël nog iets over de Gestalte. Naar boven toe lijkt die op vuur in een omhulling en naar beneden toe iets dat lijkt op vuur met een glans er om heen.

28 Zoals de aanblik is van de boog, die in de regentijd in de wolken verschijnt, zo was de aanblik van die omhullende glans.

Aldus was het voorkomen der verschijning van de heerlijkheid des Heren. Toen ik haar zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde de stem van Een, die sprak.

Die glans is als een regenboog ! Een teken van Gods barmhartigheid en genade.

De Heere gaat tot Ezechiël spreken (2:10) en noemt hem "mensenkind". Dit woord komt meer dan 90x in het boek Ezechiël voor.

Tegenover deze machtige God is de profeet slechts een mens, broos, zwak, sterfelijk.

Het past Ezechiël om stáánde op zijn voeten naar Gods stem te horen.

Hij werd gezonden tot het volk Israël en moet eerst de boekrol – Gods woord – opeten. Dit doet denken aan Jeremia 15:16 waar staat:

Zo vaak uw woorden gevonden werden, at ik ze op, uw woord was mij tot vreugde en blijdschap mijns harten.

En tot slotte de belofte aan Jeremia in vers 19: *Indien gij uitspreekt wat waarde heeft, zonder vermetele taal, zult gij als mijn mond zijn.*

Eerst het woord opeten tot blijdschap en vreugde van je hart; en dan letten op je tong: spreek uit wat waarde heeft ... dan zul je als Mijn mond zijn.